

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 september 2016 met nummer RvVb/A/1617/0050
in de zaak met rolnummer 1314/0569/A/4/0471

Verzoekende partijen	1. de heer Denis HUSTINX , 2. mevrouw Leonie JANSSEN , vertegenwoordigd door advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijklaan 16
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG vertegenwoordigd door de heer Tom ROOSEN
Tussenkommende partij	de heer Marcel LOYENS , vertegenwoordigd door advocaat Gerald KINDERMANS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3870 Heers, Steenweg 161

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 12 mei 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 27 maart 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lanaken van 16 mei 2012 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partijen een verkavelingsvergunning geweigerd voor het verkavelen van grond in 2 loten op een perceel gelegen te 3620 Lanaken, Stroddorp 66-68, met als kadastrale omschrijving afd. 5 sectie A nr. 425F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 21 juni 2014 waar de kamervoorzitter de vordering tot vernietiging behandelt.

Advocaat Astrid LIPPENS loco advocaten Gregory VERHELST en Peter FLAMEY voert het woord voor de verzoekende partijen.

De heer Tom ROOSEN voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Gerald KINDERMANS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De verzoekende partijen dienen op 15 februari 2012 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lanaken een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor het verkavelen van een grond in twee loten op een perceel gelegen te 3620 Lanaken, Stroddorp 66-68.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gewestplan 'Limburgs Maasland', vastgesteld met koninklijk besluit van 1 september 1980.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 februari 2012 tot en met 23 maart 2012, wordt een bezwaarschrift ingediend door de tussenkomende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lanaken verleent op 10 april 2012 een gunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 9 mei 2012 eveneens een gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lanaken verleent op 16 mei 2012 een verkavelingsvergunning aan de verzoekende partijen.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 12 juni 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 31 juli 2012 om dit beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 7 augustus 2012 beslist de verwerende partij op 23 augustus 2012 om het beroep in te willigen en een verkavelingsvergunning te weigeren.

2.

Bij arrest van de Raad nr. A/2013/0731 van 10 december 2013 wordt de beslissing van de verwerende partij van 23 augustus 2012 vernietigd. De vernietiging is onder meer als volgt gemotiveerd:

“ ...

4.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partijen tijdens de administratieve beroepsprocedure op een ernstige wijze het belang van de beroepsindiener hebben betwist.

In de bestreden beslissing wordt gesteld “dat het beroepschrift voldoet aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009; dat het beroep daarom ontvankelijk is”. Uit die passus valt evenwel niet af te leiden waarom de verwerende partij,

ondanks de ernstige betwisting van het belang in hoofde van de beroepsindiener, oordeelde dat beroepsindiener kon beschouwd worden als een belanghebbende.

In de mate dat zou kunnen aangenomen worden dat, zoals de verwerende partij voorhoudt in de antwoordnota, de verwijzing in de bestreden beslissing “dat verder aangevoerd wordt dat het goedkeuren van een verkaveling belangrijke consequenties of beperkingen met zich mee kan brengen voor de bestaande milieuvergunning en de vergunbaarheid van toekomstige milieuvergunningen (...) met betrekking tot de bestaande naastgelegen schrijnwerkerij-meubelmakerij en houtwerkend bedrijf waarvan de heer Loyens eigenaar is van het bedrijfsterrein en gebouwen” moet vastgesteld worden dat deze passus evenmin een antwoord biedt op de hiervoor aangehaalde betwisting van het belang voor de verwerende partij.

De leemte in de bestreden beslissing is des te opmerkelijker nu blijkt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing wel uitdrukkelijk en uitvoerig antwoordt op de argumentatie “met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep, om reden dat bij de kennisgeving van het beroep aan aanvrager en college van burgemeester en schepenen niet alle bijlagen meegestuurd werden”.

Het behoort tot de taak van de verwerende partij om, als vergunningsverlenend bestuursorgaan oordelend in administratief beroep, na te gaan of het administratief beroep op ontvankelijke wijze werd ingesteld. Indien er in de loop van de administratieve beroepsprocedure daaromtrent ernstige betwisting wordt gevoerd dient deze overheid deze betwisting met de nodige zorgvuldigheid te onderzoeken. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij op een zorgvuldige wijze heeft onderzocht of de beroepsindiener, hetzij als omwonende, hetzij als uitbater van het naastliggende bedrijf, een belang kan worden toegekend om administratief beroep in te dienen. Op de verwerende partij rust een verstrengde formele motiveringsplicht indien het belang van de beroepsindiener in de loop van de administratieve beroepsprocedure op ernstige wijze wordt betwist.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

...

3.

Het dossier wordt door de verwerende partij hernomen met een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, die in zijn verslag van 13 februari 2014 onder meer stelt:

“ ...

Wanneer Marcel Loyens een beroepschrift bij de deputatie indient waarin duidelijk te kennen wordt gegeven dat op het aanpalend perceel een vergunning wordt verleend in strijd met de gewestplanvoorschriften, hetgeen mogelijk negatieve gevolgen heeft voor zijn aanpalend perceel en het daarop gevestigd bedrijf en bijgevolg ook voor de oprichter en medevennoot van datzelfde bedrijf die tevens verhuurder is van de bedrijfsgebouwen, met name Marcel Loyens, beschikt deze overduidelijk over het vereiste belang om dit beroepschrift in te stellen.

Door het instellen van een beroep waarin gewezen wordt op de vergunning die verleend werd in strijd met de gewestplanvoorschriften, hetgeen mogelijk kwalijke gevolgen kan hebben voor de milieuvergunning en het voortbestaan van het naastliggend bedrijf en daarmee ook voor de oprichter en medevennoot van dit bedrijf die tevens verhuurder is van de bedrijfsgebouwen, wordt door beroeper aangegeven dat er minstens

onrechtstreekse hinder of nadeel kan voortvloeien uit de in eerste aanleg verleende vergunning, zowel voor het bedrijf zelf alsmede voor de eigenaar en bewoner van het bedrijfsperceel in zijn hoedanigheid van oprichter en medevennoot van het bedrijf en tevens verhuurder van de bedrijfsgebouwen.

...

De bewering dat Marcel Loyens, als eigenaar en bewoner van het naastgelegen bedrijfsperceel die in het beroepschrift te kennen geeft dat de bedrijfsbelangen en daarmee dus ook zijn persoonlijke belangen als uitbater (oprichter, medevennoot, eigenaar van bedrijfsperceel en verhuurder van bedrijfsgebouwen) geschonden worden door een vergunning in strijd met de gewestplanvoorschriften en de mogelijke gevolgen hiervan, niet zijn vereiste belang zou aangetoond hebben om een beroep in te stellen, impliceert een bewijslast die noch door de VCRO, noch door het bijhorend uitvoeringsbesluit inzake de administratieve beroepsprocedure aan de beroeper wordt opgelegd. Men kan bezwaarlijk voorhouden dat een eigenaar, bewoner en uitbater, die vaststelt dat op het naastgelegen perceel een vergunning wordt verleend die het gewestplan miskent hetgeen mogelijk negatieve gevolgen voor hem meebrengt, geen belang zou hebben om beroep in te stellen bij de deputatie tegen deze vergunning.

Marcel Loyens heeft in het beroepschrift, door te verwijzen naar een manifest onregelmatige verkavelingsvergunning en de mogelijke gevolgen hiervan voor de milieuvergunning en dus ook het voortbestaan van het naastgelegen bedrijf waarvan hij medevennoot is en waaraan hij gebouwen verhuurt, melding gemaakt van op zijn minst onrechtstreekse hinder of nadelen.

...

Na de hoorzitting van 18 februari 2014 verklaart de verwerende partij het administratief beroep op 27 maart 2014 gegrond en weigert een verkavelingsvergunning. Omtrent de ontvankelijkheid van het administratief beroep overweegt de verwerende partij onder meer:

“ ...

Overwegende dat volgend op het vernietigingsarrest d.d. 10 december 2013 van de RvVb door de advocaten van betrokkenen bijkomende conclusies en overtuigingsstukken werden bijgebracht;

dat door Peter Flamey, raadsman van aanvragers de heer en mevrouw Hustinx-Janssen, terecht wordt gesteld dat door het retroactief effect van het vernietigingsarrest de betrokkenen teruggeplaatst worden in de situatie waarin zij zich bevonden na het indienen van het beroep, maar vóór het onderzoek ervan en de beslissing erover door de beroepsinstantie;

dat het gevolg dat de raadsman hieraan verbindt, namelijk dat de deputatie bij haar onderzoek enkel rekening mag houden met het administratief beroepschrift en de hierbij gevoegde stukken, de bevoegdheid van de deputatie en het devolutief karakter van het hoger beroep miskent; dat de hogere overheid zich niet mag beperken tot een onderzoek van de argumenten van de aanvrager noch tot de argumenten van de derdenberoeper; dat niets verhindert dat, omtrent een in het beroepschrift gemaakt standpunt, aan de deputatie bijkomende inlichtingen worden overgemaakt ter verduidelijking;

dat de hogere overheid zich aldus, om de vergunning te verlenen of te weigeren, kan steunen op ander elementen en motieven dan de overheid die heeft beslist in eerste aanleg, en dan degene die de aanvraag heeft ingediend of het beroep heeft ingesteld; dat de deputatie aldus kennis mag nemen van bijkomende bewijsmiddelen die aan haar worden voorgelegd door betrokken partijen of hierom verzoeken;

Overwegende dat door Gerald Kindermans, derdenberoeper namens Marcel Loyens, bijkomende overtuigingsstukken werden bijgebracht waaruit mag blijken dat Marcel Loyens sedert meerdere decennia woont op en eigenaar is van het perceel en de bedrijfsgebouwen met adres Strodorp 50; dat hij oprichter en medevennoot is van de aldaar gevestigde meubelmakerij en schrijnwerkerij en dat hij de bedrijfsgebouwen verhuurt; dat in het beroepschrift d.d. 12 juni 2012 bij de deputatie reeds duidelijk werd vermeld dat Marcel Loyens op het adres Strodorp 50 woont en uitbater is van een schrijnwerkersbedrijf;

Overwegende dat de stelling van de advocaten van de vergunningsaanvragers dat de eigenaar van een aangrenzend perceel, die ontegensprekelijk een band heeft met het op dit aangrenzend perceel gevestigde bedrijf weze het een juridische dan wel een feitelijke familiale band, niet over een belang zou beschikken om beroep in te stellen bij de deputatie, niet wordt bijgetreden;

Overwegende dat uit de bijgebrachte stukken blijkt dat de heer Marcel Loyens de oprichter van een meubelmakerij en schrijnwerkerij is, waarvan diens drie zonen momenteel zaakvoerder zijn; dat daarnaast Marcel Loyens, blijkens de bijgebrachte stukken, eigenaar is van het perceel waarop deze bedrijfsactiviteiten gevestigd zijn, medevennoot van het bedrijf en tevens verhuurder van de op dit perceel gelegen bedrijfsgebouwen;

Overwegende dat de bezorgdheid van een omwonende, in casu Marcel Loyens, omtrent de goede ruimtelijke ordening op de percelen waarop een verkavelingsaanvraag wordt ingediend en de impact hiervan op diens eigen naastgelegen perceel, dezelfde is als de bezorgdheid van de oprichter, medevennoot en verhuurder van de bedrijfsgebouwen van het bedrijf dat grenst aan deze percelen waarop een verkavelingsaanvraag wordt ingediend;

Overwegende dat de belangen van het bedrijf onlosmakelijk verbonden zijn met de persoonlijke belangen van deze van de oprichter en medevennoot van het bedrijf die tevens verhuurder is van de bedrijfsgebouwen;

Overwegende dat wanneer Marcel Loyens een beroepschrift bij de deputatie indient waarin duidelijk te kennen wordt gegeven dat op het aanpalend perceel een vergunning wordt verleend in strijd met de gewestplanvoorschriften, hetgeen mogelijk negatieve gevolgen heeft voor zijn aanpalend perceel en het daarop gevestigd bedrijf en bijgevolg ook voor de oprichter en medevennoot van datzelfde bedrijf die tevens verhuurder is van de bedrijfsgebouwen, met name Marcel Loyens, deze overduidelijk beschikt over het vereiste belang om dit beroepschrift in te stellen;

Overwegende dat door het instellen van een beroep waarin gewezen wordt op de vergunning die verleend werd in strijd met de gewestplanvoorschriften, hetgeen mogelijk kwalijke gevolgen kan hebben voor de milieuvergunning en het voortbestaan van het naastliggend bedrijf en daarmee ook voor de oprichter en medevennoot van dit bedrijf die tevens verhuurder is van de bedrijfsgebouwen, door beroeper aangegeven wordt dat er minstens onrechtstreekse hinder of nadeel kan voortvloeien uit de in eerste aanleg verleende vergunning, zowel voor het bedrijf zelf alsmede voor de eigenaar en bewoner van het bedrijfsperceel in zijn hoedanigheid van oprichter en medevennoot van het bedrijf en tevens verhuurder van de bedrijfsgebouwen;

Overwegende dat in het vernietigingsarrest van de RvVb m.b.t. het uitvoeringsbesluit inzake de administratieve beroepsprocedure wordt gesteld:

“...Uit deze bepalingen volgt dat een beroepsindiener die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van een vergunningsbeslissing die is verleend in eerste administratieve aanleg en deze hinder en nadelen omschrijft in het beroepschrift, dient beschouwd te worden als een belanghebbende om een beroep in te dienen bij de deputatie...”

dat de bewering dat Marcel Loyens, als eigenaar en bewoner van het naastgelegen bedrijfsperceel die in het beroepschrift te kennen geeft dat de bedrijfsbelangen en daarmee dus ook zijn persoonlijke belangen als uitbater (oprichter, medevennoot, eigenaar van bedrijfsperceel en verhuurder van bedrijfsgebouwen) geschonden worden door een vergunning in strijd met de gewestplanvoorschriften en de mogelijke gevolgen hiervan, niet zijn vereiste belang zou aangetoond hebben om een beroep in te stellen, een bewijslast impliceert die noch door de VCRO, noch door het bijhorend uitvoeringsbesluit inzake de administratieve beroepsprocedure aan de beroeper wordt opgelegd; dat men bezwaarlijk kan voorhouden dat een eigenaar, bewoner en uitbater, die vaststelt dat op het naastgelegen perceel een vergunning wordt verleend die het gewestplan miskent hetgeen mogelijk negatieve gevolgen voor hem meebrengt, geen belang zou hebben om beroep in te stellen bij de deputatie tegen deze vergunning;

Overwegende dat Marcel Loyens in het beroepschrift, door te verwijzen naar een manifest onregelmatige verkavelingsvergunning en de mogelijke gevolgen hiervan voor de milieuvergunning en dus ook het voortbestaan van het naastgelegen bedrijf, waarvan hij medevennoot is en waaraan hij gebouwen verhuurt, melding gemaakt heeft van op zijn minst onrechtstreekse hinder of nadelen; dat het belang van beroeper in het initieel beroepschrift aldus aannemelijk is gemaakt en dat, naar aanleiding van de betwisting hieromtrent, bijkomende inlichtingen ter verduidelijking werden overgemaakt;

Overwegende dat de voorgestelde residentiële verkaveling strijdig is met de bestemming volgens het gewestplan, zijnde de voorschriften voor een “...gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen...” ; dat de ontworpen verkaveling duidelijk strijdig is met de gewestplanvoorschriften en derhalve het algemeen belang schaadt;

Overwegende dat de deputatie bij haar standpunt blijft en dit standpunt aanvult met bovenstaande motivering met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroepschrift; dat de deputatie zich volledig aansluit bij de beoordeling door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in verband met de strijdigheid van de aanvraag met de gewestplanbestemming en zich de motieven van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen wenst te maken;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 30 juni 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 27 oktober 2014 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

In het enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 4.7.21 § 2, 2° VCRO juncto artikel 1 § 1, 1° en artikel 1, §1, 2de lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, de miskenning van het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad nr. A/2013/0731 van 10 december 2013 en de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

De verzoekende partijen zetten onder meer uiteen:

“ ...

Doordat, de Deputatie in de bestreden beslissing opnieuw en met miskenning van het gezag van gewijsde van het arrest van Uw Raad dd. 10 december 2013, nr. A/2013/0731 tot de ontvankelijkheid van het administratief beroep van dhr. Marcel Loyens besluit;

Dat verweerster in de bestreden beslissing helemaal niet geantwoord heeft op de argumentatie die door verzoekers geformuleerd is in hun nota ter weerlegging van het verslag van de PSA (Stuk 17) betreffende het gebrek aan persoonlijk belang en bij gebrek aan omschrijving van vermeende rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door administratief beroeper en hier in de bestreden beslissing zelfs niet eens naar verwezen wordt;

Dat verwerende partij zelf geen onderzoek heeft gedaan of administratief beroeper diens persoonlijk belang en diens hoedanigheid en de aard van enige concrete rechtstreekse of onrechtstreekse hinder die hij mogelijks zou lijden, wel heeft toegelicht doch louter het verslag van de PSA overneemt zonder dat de argumentatie die verzoekers in repliek hierop geformuleerd hebben wordt ontmoet;

Dat de heer Loyens evenwel niet beschikt over het rechtens vereiste belang bij zijn beroep en in zijn administratief beroepschrift niet concreet heeft aangetoond hinder of nadelen te kunnen ondervinden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Dat verweerster zich ten onrechte op de devolutieve werking van het administratief beroep meent te kunnen beroepen om dhr. Marcel Loyens na indiening van zijn administratief beroepschrift nog bijkomende stukken te laten indienen en argumentatie te laten ontwikkelen omtrent zijn zogenaamd belang, zijn hoedanigheid en de vermeende hinder die hij zagezegd zou kunnen lijden;

Dat verweerster tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep had moeten besluiten;

Dat desondanks verwerende partij het administratief beroep namens dhr. Marcel Loyens ontvankelijk heeft verklaard;

...

De verwerende partij repliceert:

...

2.1

Allereerst wenst ons college integraal te verwijzen naar de relevante passages in het bestreden besluit waarin de redenen werden te kennen gegeven waarom ons college van oordeel was dat het administratief beroep als ontvankelijk kon worden beschouwd. Hierbij werd, ter aanvulling van het eerder vernietigde besluit van 23 augustus 2012 en in het licht van de argumentatie van de betrokken partijen, op zorgvuldige en uitvoerige wijze een motivering gegeven aangaande de vereiste dat de beroepsindieners "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing".

...

2.2

Hieraan kan, ter verduidelijking, nog het volgende worden toegevoegd.

Het enige middel van de verzoekende partijen is opgebouwd rond een aantal premissen, die evenwel juridisch, noch feitelijk opgaan.

2.2.1

Allereerst menen de verzoekende partijen dat bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroepschrift na de heroverweging van het beroepsdossier, ons college enkel rekening mocht houden met hetgeen in het initieel beroepschrift ter zake was uiteengezet en enkel met de indertijd ingediende overtuigingsstukken.

Ons college kan dienaangaande antwoorden dat het voor de beoordeling van het vereiste belang in hoofde van de beroepsindieners in rechte en in feite uitgegaan is van het initieel beroepschrift, oordelende dat het belang in dit beroepschrift voldoende aannemelijk is gemaakt, waarbij evenwel, naar aanleiding van de betwisting hieromtrent, rekening werd gehouden met "bijkomende inlichtingen ter verduidelijking".

Ons college heeft immers als administratief beroepsorgaan (mede in het licht van de devolutieve werking van het beroep) de mogelijkheid om aangaande de uiteenzetting in het initieel beroepschrift omtrent de beweerd mogelijke hinder of nadelen ingevolge de bestreden beslissing bijkomende inlichtingen te ontvangen en hiermee rekening te houden, of deze verduidelijking nu schriftelijk, dan wel mondeling tijdens de hoorzitting over het beroepsdossier wordt gegeven.

Het is duidelijk dat het initieel beroepschrift melding maakte van de woonplaats van de beroepsindieners (Stroddorp 50) en van de omstandigheid dat hij "uitbater is van een schrijnwerkersbedrijf", op een perceel "aangrenzend aan het perceel waarop de verkaveling betrekking heeft", "dat hinder zou kunnen ondervinden", aangezien "het goedkeuren van de verkaveling belangrijke consequenties of beperkingen met zich meebrengen voor de bestaande milieuvergunning en de vergunbaarheid van de toekomstige milieuvergunningen met eventuele onnodige klachten van omwonenden tot gevolg".

Niets belet ons college dan ook, omwille van de gevoerde betwisting hierover tussen de bij de beroepsprocedure betrokken partijen, om klaarheid te trachten te scheppen aangaande dit aspect, rekening houdende met bijkomende verduidelijking van de beroepsindiener, waaruit blijkt dat:

- deze sedert meerdere decennia woont op en eigenaar is van het perceel en de bedrijfsgebouwen met adres Strodorp 50 en hij oprichter en medevennoot is van de aldaar gevestigde meubelmakerij en schrijnwerkerij en dat hij de bedrijfsgebouwen verhuurt
- de hoedanigheid van de beroepsindiener als “uitbater” moet worden begrepen als de hoedanigheid van oprichter en medevennoot van het bedrijf en eigenaar-verhuurder van de bedrijfsgebouwen.

Er werd in het nu voor uw Raad bestreden besluit dan ook in alle redelijkheid, rekening houdende met de bijkomende verduidelijking en toelichting bij het initieel beroepschrift, aanvaard dat de beroepsindiener vanuit zijn hoedanigheid van oprichter en medevennoot van het bedrijf en eigenaar-verhuurder van de bedrijfsgebouwen en van bewoner van het (naastgelegen) bedrijfsperceel op voldoende wijze had aangegeven minstens onrechtstreekse hinder of nadelen te kunnen ondervinden door de toekenning van een verkavelingsvergunning (in strijd met de gewestplanbestemming van het te verkavelen perceel). In het beroepschrift werd immers aangegeven dat de verkavelingsvergunning in strijd met de gewestplanbestemming (door de toekomstige bewoning van de bouwloten) kwalijke gevolgen kon hebben voor de milieuvergunning en het voortbestaan van het bedrijf doordat mogelijk klachten zouden worden geuit door de toekomstige omwonenden.

De hoedanigheid als beroepsindiener als “uitbater” van het meubelbedrijf werd ook niet door de beroepsindiener (laat staan door ons college) gewijzigd na de herneming van het beroepsdossier. Er werd ter zake alleen en volledig in de lijn van de bevoegdheid van ons college als beroepsorgaan rekening gehouden met bijkomende verduidelijkingen op dit punt.

De stelling van de verzoekende partijen gaat dan ook niet op.

Ons college kan hieraan nog toevoegen dat artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bepaalt dat om als belanghebbende een beroep te kunnen instellen de beroeper, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet “kunnen” ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing en dat, overeenkomstig de gevestigde rechtspraak van uw Raad, derhalve niet vereist is dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten zijn en moet de aard en omvang ervan voldoende concreet worden omschreven, waarbij tegelijkertijd moet worden aangetoond dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In casu werd op wettige en redelijke wijze door ons college geoordeeld dat hieraan voldaan is, in het licht van het initieel beroepschrift en de later gegeven bijkomende verduidelijkingen hierbij.

2.2.2

De verzoekende partijen voeren verder aan dat uw Raad blijkens de bewoordingen in zijn vernietigingsarrest van 10 december 2013 ons college geen andere keuze zou hebben

gelaten dan om het beroepschrift van de heer Marcel Loyens onontvankelijk te verklaren.

Niets is evenwel minder waar.

Uw Raad is in de eerste plaats uiteraard al niet bevoegd om zich uit te spreken over het al of niet (verplicht) ontvankelijk bevinden van een bij ons college ingediend administratief beroep en kan louter oordelen dat de beslissing van ons college, indien deze onwettig zou zijn, moet worden vernietigd, zoals in casu ook is gebeurd met het besluit van 23 augustus 2012.

Verder blijkt nergens uit de bewoordingen van het arrest van uw Raad dat uw Raad impliciet dan de mening zou zijn toegedaan dat het administratief beroep wegens het gebrek aan aangetoond belang in hoofde van de beroepsindiener onontvankelijk moest worden verklaard.

...

Ons college is tegemoet gekomen aan de bevindingen van uw Raad door na de herneming van het beroepsdossier dit aspect zorgvuldig te onderzoeken en hieromtrent een afdoende motivering aan te brengen. Ons college was in alle redelijkheid hierbij de mening toegedaan dat het beroep ontvankelijk was om de hierboven uiteengezette redenen.

Er kan dan ook manifest geen sprake zijn van enige expliciete, dan wel impliciete (overigens ontoelaatbare) instructie van uw Raad om het beroep onontvankelijk te verklaren na de herneming, net zomin als er sprake kan zijn van een miskenning door ons college van het gezag van gewijsde van het bedoelde arrest van uw Raad.

2.2.3

Ten slotte stellen de verzoekende partijen dat ons college geen rekening zou hebben gehouden met de argumenten die door hen werden aangereikt in reactie op het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

Ook deze stelling is ongegrond.

Ons college kan er summier op wijzen dat uit de motivering van het bestreden besluit zelf wel degelijk blijkt dat een antwoord werd geboden op het standpunt van de huidige verzoekende partijen zoals verwoord in hun schriftelijke en mondelinge uiteenzetting. De formele motiveringsplicht reikt daarenboven niet zo ver dat op ieder beroepsargument punt per punt moet worden geantwoord in het besluit van ons college, zolang het besluit draagkrachtig wordt gemotiveerd en hierbij de beroepsargumenten worden betrokken.

Dit is in casu gebeurd.

...

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

NIEUW BESLUIT DEPUTATIE DD. 27 MAART 2014

In dit besluit stelt de deputatie dat verzoeker eigenaar is van het aangrenzende perceel en ontegensprekelijk een band heeft met het op dit aangrenzend perceel gevestigde bedrijf weze het een juridische dan wel een feitelijke familiale band.

De deputatie stelt dat de stelling dat verzoeker tot tussenkomst niet over een belang zou beschikken om beroep in te stellen bij de deputatie niet wordt bijgetreden.

Verder wordt gesteld dat uit de bijgebrachte stukken blijkt dat verzoeker tot tussenkomst de oprichter is van een meubelmakerij en schrijnwerkerij waarvan diens drie zonen momenteel zaakvoerder zijn en dat daarnaast verzoeker tot tussenkomst, blijkens de bijgebrachte stukken eigenaar is van het perceel waarop deze bedrijfsactiviteiten gevestigd zijn, medevennoot van het bedrijf en tevens verhuurder van de op dit perceel gelegen bedrijfsgebouwen.

De bezorgdheid van een omwonende, in casu verzoeker tot tussenkomst, omtrent de goede ruimtelijke ordening op de percelen waarop een verkavelingsaanvraag wordt ingediend en de impact hiervan op diens eigen naastgelegen perceel is dezelfde als de bezorgdheid van de oprichter, medevennoot en verhuurder van de bedrijfsgebouwen van het bedrijf dat grenst aan de percelen waarop een verkavelingsaanvraag wordt ingediend, aldus de deputatie.

De belangen van het bedrijf zijn onlosmakelijk verbonden met de persoonlijke belangen van verzoeker tot tussenkomst als oprichter en medevennoot van het bedrijf die tevens verhuurder is van de bedrijfsgebouwen.

Verder stelt de deputatie dat wanneer verzoeker tot tussenkomst een beroepsschrift bij de deputatie indient waarin duidelijk te kennen wordt gegeven dat op het aanpalende perceel een vergunning wordt verleend in strijd met de gewestplanvoorschriften, hetgeen mogelijk negatieve gevolgen heeft voor zijn aanpalend perceel en het daarop gevestigde bedrijf en bijgevolg ook voor de oprichter en medevennoot van datzelfde bedrijf, die tevens verhuurder is van de bedrijfsgebouwen, met name verzoeker tot tussenkomst, beschikt volgens de deputatie deze overduidelijk over het vereiste belang om dit beroepsschrift in te stellen.

Door het instellen van een beroep waarin gewezen wordt op de vergunning die verleend werd in strijd met de gewestplanvoorschriften, hetgeen mogelijk kwalijke gevolgen kan hebben voor de milieuvergunning en het voortbestaan van het naastliggende bedrijf en daarmee ook voor de oprichter en medevennoot van dit bedrijf die tevens verhuurder is van de bedrijfsgebouwen, door beroep aangegeven wordt dat er minstens onrechtstreekse hinder of nadeel kan voortvloeien uit de in eerste aanleg verleende vergunning, zowel voor het bedrijf zelf alsmede voor de eigenaar en bewoner van het bedrijfsperceel in zijn hoedanigheid van oprichter en medevennoot van het bedrijf en tevens verhuurder van de bedrijfsgebouwen.

De deputatie stelt dat verzoeker tot tussenkomst in het beroepsschrift, door te verwijzen naar een manifest onregelmatige verkavelingsvergunning en de mogelijke gevolgen hiervan voor de milieuvergunning en dus ook voor het voortbestaan van het naastgelegen bedrijf melding gemaakt heeft van op zijn minst onrechtstreekse hinder of nadelen en dat het belang van verzoeker tot tussenkomst in het initieel beroepsschrift aldus aannemelijk is gemaakt en dat n.a.v. de betwisting hieromtrent bijkomende inlichtingen ter verduidelijking werden overgemaakt.

...

De verzoekende partijen dupliceren nog in hun wederantwoordnota:

“ ...

11. De verwerende partij kan niet zomaar beweren dat de hoedanigheid van de beroepsindieners als uitbater niet werd gewijzigd. Integendeel blijkt uit het bestreden besluit dat de hoedanigheid van de beroepsindiener wel degelijk werd gewijzigd in bewoner, eigenaar, vennoot en verhuurder.

De deputatie geeft hierbij zelf toe dat zij zich voor deze wijziging heeft gesteund op bijkomende informatie die haar tijdens de heroverweging na het vernietigingsarrest van Uw Raad dd. 10 december 2013 werd bijgebracht, wat eveneens wordt erkend door de tussenkomenende partij in haar schriftelijke uiteenzetting.

Verzoekende partijen hebben nochtans zowel in hun nota dat ter weerlegging van het verslag van de PSA werd neergelegd op de hoorzitting dd. 18 februari 2014 (stuk 17) als in hun verzoekschrift tot vernietiging op omstandige wijze aangetoond dat het niet toekomt aan de Deputatie om bij de beoordeling van het beroep rekening te houden met bijkomende informatie, maar dat zij integendeel het beroep dient te onderzoeken op grond van het ingediende beroepschrift.

Welnu, in het beroepschrift werd de hoedanigheid van de beroepsindiener slechts beperkt tot uitbater en werd zijn belang slechts beperkt tot het gegeven dat de bestreden beslissing consequenties zou hebben of beperkingen zou meebrengen voor de bestaande milieuvergunning en de vergunbaarheid van de toekomstige milieuvergunningen.

In het beroepschrift wordt met geen woord gerept over het gegeven dat de beroepsindiener zagezegd eigenaar, verhuurder, vennoot en bewoner zou zijn van het aanpalende erf. Door naderhand tijdens de heroverweging nieuwe stukken voor te leggen, waaruit deze hoedanigheid en het belang zagezegd zou blijken, wordt de aanvraag uiteraard op essentiële wijze gewijzigd. Met deze stukken kan dan ook op geen enkele wijze worden rekening gehouden.

Er kan immers niet worden voorop gesteld dat door de bijgevoegde stukken kracht aan het standpunt van het belang wordt bijgezet, maar dat in tegendeel de hoedanigheid van het belang van de tussenkomenende partij in de administratieve beroepsprocedure in zijn totaliteit werd gewijzigd. Het voorleggen van nieuwe stukken moet echter steeds gebeuren binnen de grenzen die gelden voor het aanvoeren van bijkomende argumenten, wat erop neer komt dat de beroepsinstantie in principe geen uitspraak kan doen over elementen die niet in het beroepschrift werden opgenomen (C. DE ROY, Het georganiseerd administratief beroep, Mechelen, Kluwer, 2003 nr. 34, p 26, aangehaald in J. GORIS, Georganiseerde bestuurlijke beroepen, Brugge, Die Keure, 2012, 613).

12. De verwerende partij slaagt er echter op geen enkele manier in een concrete motivering te geven voor haar, overigens foutieve, bewering dat zij zou mogen rekening houden met nieuwe elementen. Zij brengt daartoe geen enkele wetsbepaling of bijdrage toe.

...

13. De verwerende partij laat ten onrechte in haar antwoordnota blijken dat verzoekende partijen zouden beweren dat Uw Raad in het arrest dd. 10 december 2013 zou geoordeeld hebben dat de Deputatie het verzoekschrift ontvankelijk had moeten verklaren, daar zij zelf van mening zou zijn dat het beroep onontvankelijk is.

De Verzoekende partijen hebben niet ingeroepen wat de verwerende partij beweert. Zij hebben daarentegen omstandig aangetoond dat Uw Raad heeft geoordeeld dat de

Deputatie geen zorgvuldige beoordeling had uitgevoerd naar de ontvankelijkheid van het ingediende beroep. Dit zijn de vernietigingsmotieven en hiermee diende de Deputatie rekening te houden in het kader van de bevolen heroverweging. Verder hebben verzoekende partijen op omstandige wijze in hun verzoekschrift aangetoond dat indien de Deputatie wel was overgegaan tot een zorgvuldige beoordeling, zij had dienen vast te stellen dat dhr. Loyens op geen enkele wijze over het vereiste belang beschikte, gelet op het ingediende beroepschrift.

...

14. Bovendien kan de verwerende partij in zijn geheel niet gevolgd worden waar zij beweert wel degelijk een antwoord geboden te hebben op de nota die verzoekende partijen hebben neergelegd ter weerlegging van het verslag van de PSA (stuk 17). Dit kan op geen enkele wijze worden afgeleid uit het bestreden besluit, zodat de verwerende partij hier niet aan tegemoet getreden is.

15. Wat betreft de tussenkomende partij beweert deze vooreerst en tevens vooral dat de bestemming van het kwestieuze perceel overduidelijk voor het grootste gedeelte een ambachtelijke zone zou uitmaken en het perceel slechts voor een klein gedeelte zou gelegen zijn in een woonzone met landelijk karakter.

Hij gaat uitgebreid in op dit argument en probeert dit verder te staven door te stellen dat de verzoeker in tussenkomst niet het slachtoffer zou mogen worden van fouten of dwalingen die worden begaan bij het afleveren van een stedenbouwkundig attest en het dossier ten gronde moet worden beoordeeld op basis van de concrete feitelijkheden.

Voorts verwijst de verwerende partij naar een zogezegd opmetingsplan en geeft een korte samenvatting weer van de Deputatiebesluiten dd. 23 augustus 2012 en dd. 27 maart 2014, waarbij hoofdzakelijk wordt ingegaan op de bestemming van het kwestieuze perceel en de beoordeling die de Deputatie heeft gemaakt in het bestreden besluit dd. 27 maart 2014 met betrekking tot het belang van de tussenkomende partij.

16. De argumentatie van de tussenkomende partij is totaal naast de kwestie want zonder enig verband met de ingeroepen grieven in het enig middel. De aannames in deze argumentatie van de tussenkomende partij worden overigens door verzoekende partijen formeel betwist. Het eerste en enige middel handelt immers over de vaststelling dat de Deputatie in de heroverwegingsbeslissing heeft rekening gehouden met bijkomende stukken, hetgeen haar niet toegelaten was, waardoor zij op grond van het ingediende beroepschrift had dienen te besluiten tot onontvankelijkheid van beroep wegens gebrek aan het vereiste belang.

...

18. Wat betreft het belang tot het indienen van het verzoekschrift tot tussenkomst schept de tussenkomende partij nog steeds onduidelijkheid over de aard van zijn zogenaamd belang. Het dient hier bovenal te worden benadrukt dat de tussenkomende partij zijn belang slechts omschrijft om zijn tussenkomst te verantwoorden, maar dat hij geenszins het door verzoekende partijen uiteengezet middel weerlegt.

Ten eerste meent hij dat het perceel waarop de verkaveling betrekking heeft, zogezegd aangrenzend zou zijn aan zijn perceel, hetgeen evenwel niet het geval is. Tussen het perceel waar tussenkomende partij van beweert eigenaar en bewoner te zijn, en het perceel van verzoekers is immers nog een perceel gelegen.

Daarenboven verduidelijkt tussenkomende partij daarbij niet of het in casu gaat om het perceel waar hij zogenaamd zou wonen, dan wel waar het schrijnwerkersbedrijf, waar hij

zogenaamd uitbater, dan wel slechts vennoot van zou zijn, gevestigd zou zijn. Voor zover een uittreksel uit de notulen van het bedrijf van bijna drie jaren oud al zou kunnen aantonen dat dhr. Loyens thans nog steeds aandeelhouder is, quod non, dient erop gewezen te worden dat het loutere aandeelhouderschap van een vennootschap niet afdoende is om als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO te worden gekwalificeerd.

Bovendien wensen verzoekende partijen erop te wijzen dat Uw Raad in het arrest dd. 10 december 2013 geen rekening heeft gehouden met het bijgebrachte attest van woonplaats, zodat het geenszins duidelijk is dat de tussenkomende partij inderdaad bewoner én eigenaar is van de woning op het zogezegd naastgelegen perceel, zoals hij zelf tracht te beweren in haar schriftelijke uiteenzetting.

Zelfs indien tussenkomende partij zijn nabuurschap zou bewezen hebben, quod non, dan nog kan hij hier geen belang uit putten aangezien, enerzijds louter nabuurschap niet volstaat om zijn belang aan te tonen, en, anderzijds dat hij geen hinder of nadelen aantoont. De zogenaamde hinder die tussenkomende partij aanhaalt, is immers louter hypothetisch. Tussenkomende partij toont trouwens niet concreet aan hoe het goedkeuren van de verkaveling zogenaamd belangrijke consequenties of beperkingen met zich zou kunnen meebrengen en wat deze “consequenties” dan wel zouden inhouden.

Evenmin toont de tussenkomende partij aan hoe voorliggende verkavelingsvergunning consequenties of beperkingen met zich zou brengen voor eventuele toekomstige milieuvergunningen, en hoe dit verband zou kunnen houden met eventuele klachten van omwonenden, waarvan tussenkomende partij beweert dat deze “onnodig” zouden zijn. Uw Raad heeft nochtans reeds eerder geoordeeld dat het niet volstaat de grieven aan te tonen die men koestert ten aanzien vergunningsaanvraag en waardoor men zich benadeeld voelt (RvVb 20 april 2012, nr. A/2011/0048; RvVb 3 augustus 2011, nr. A/2011/0110; RvVb 17 augustus 2011, nr. A/2011/0119).

Voorliggende verkavelingsvergunning verandert immers niets aan de rechtstoestand van de tussenkomende partij en evenmin aan het vergund zijn en de vergunbaarheid op milieurechtelijk vlak van een zogenaamd nabijgelegen schrijnwerkersbedrijf. Minstens toont tussenkomende partij niet aan in welke zin de mogelijkheid van het schrijnwerkersbedrijf om een milieuvergunning te bekomen, beperkt zou kunnen worden.

Voor zover tussenkomende partij diens belang meent te kunnen ontleen aan de eventuele bewoning en bebouwing van het perceel, dient verwezen te worden naar het feit dat dit betrekking heeft op een eventuele stedenbouwkundige vergunning en niet op huidig voorliggende verkavelingsvergunning. Tussenkomende partij gaat hier niet op in en lijkt impliciet te besluiten dat dit louter nabuurschap wel zou volstaan, quod certe non.

...

21. Tevens hebben verzoekende partijen ingeroepen dat de beroepsoverheid op grond van deze bepalingen niet beschikt over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid, maar integendeel over een gebonden bevoegdheid, wanneer wordt vastgesteld dat de bouwberoeper ofwel niet voldoet aan deze vormvoorwaarden op straffe van onontvankelijkheid van het bouwberoep door deze elementen niet aan te tonen, ofwel niet voldoet aan deze vormvoorwaarden op straffe van onontvankelijkheid van het bouwberoep door, zoals te dezen, zijn hoedanigheid en zijn belang te wijzigen na het indienen van het bouwberoep, door met name initieel zich enkel te steunen op zijn beweerd en overigens niet bewezen belang en hoedanigheid van exploitant, waarbij de zogenaamde hinder werd gerelateerd aan een exploitatie (die overigens niet eens

overeenstemt met de bouwberoeper zelf), om vervolgens in de loop van de beroepsprocedure het geweer van schouder te veranderen en te gaan beweren dat zijn belang en hoedanigheid te maken zouden hebben, niet met enige exploitatie van een schrijnwerkersbedrijf, maar alles met “bewoning, eigendomsrecht, exploitatie, aandeelhouderschap en verhuur”.

22.

...

De deputatie had dan ook na zorgvuldig onderzoek en tot naleving van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen tot de conclusie moeten komen dat het bouwberoep van dhr. Marcel Loyens onontvankelijk is omdat in de loop van de beroepsprocedure de draagwijdte van dat bouwberoep fundamenteel werd gewijzigd.

...

23. In tegenstelling tot wat wordt beweerd zonder wettige grondslag in het deputatiebesluit diende de beroepsoverheid zich wel degelijk te beperken tot de draagwijdte van het bouwberoep. De deputatie heeft zich dan ook volkomen ten onrechte beroepen op het gegeven dat er bijkomende argumenten van de derde-beroeper zouden mogen ingeroepen worden bij wijze van bijkomende inlichtingen “ter verduidelijking”.

In casu heeft de bouwberoeper dus helemaal niets verduidelijkt, maar in tegendeel zijn bouwberoep fundamenteel gewijzigd, nu de deputatie het bouwberoep ontvankelijk heeft verklaard op grond van de motivering dat dhr. Marcel Loyens oprichter zou zijn van een meubelmakerij en schrijnwerkerij, waarvan diens drie zonen zaakvoerder zijn, dat hij eigenaar is van het perceel waarop de bedrijfsactiviteiten gevestigd zijn, hij medevennoot is van het bedrijf en tevens verhuurder van de bedrijfsgebouwen.

Daarmee wordt zonneklaar aangetoond dat de deputatie de grenzen van het bouwberoep en de wijze van formulering van dat bouwberoep is te buiten gegaan.

24. Bovendien heeft de deputatie met geen woord gerept omtrent de door verzoekers bijkomend ingeroepen argumentatie in nota tot weerlegging van het verslag van de Provinciaal Stedenbouwkundig Ambtenaar dat nog minder wordt aangetoond welke wel de consequenties zouden zijn van de afgifte van een loutere verkavelingsvergunning t.o.v. de inrichting waarvoor een milieuvergunning zou verleend zijn en op welke wijze zulks de vergunbaarheid van de toekomstige milieuvergunningen wel zou in het gedrang brengen (zie stuk 17 en vlg. met de motivering in het deputatiebesluit, waarin niet wordt uitgelegd waarom de uitbating in het gedrang zou komen).

De deputatie vergist zich dan ook schromelijk door te beweren dat noch de VCRO noch het uitvoeringsbesluit een bewijslast zouden impliceren die niet aan de bouwberoeper kunnen worden opgelegd. Dergelijk standpunt gaat lijnrecht in tegen de wil van de wetgever om het niet voldoen aan de vormvereisten de sanctioneren met onontvankelijkheid van het bouwberoep.

Het kan niet aanvaard worden dat de bouwberoeper een onontvankelijk bouwberoep zou kunnen remediëren door in de loop van de beroepsprocedure een gewijzigde draagwijdte te geven aan de beweerde ingeroepen hinderaspecten. Op die manier zou de sanctie van de onontvankelijkheid van het bouwberoep immers volledig worden uitgehold tot nadeel van de aanvrager die beschikt over een verkavelingsvergunning en geconfronteerd wordt

met een bouwberoep waarvan de draagwijdte na het indienen van dat bouwberoep zonder meer wordt gewijzigd.

*In tegenstelling tot de onwettige beoordeling door de deputatie vereist de bewijslast van de ingeroepen wettelijke en reglementaire bepalingen wel degelijk dat de bouwberoeper in het bouwberoep zelf preciseert over welke beweemde hinder het gaat vanuit zijn opgegeven belang en hoedanigheid, zonder over de mogelijkheid te beschikken om dit naar believen aan te passen, lees te wijzigen, in de loop van de beroepsprocedure.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat het besluit van de verwerende partij om het administratief beroep ontvankelijk te verklaren, het gezag van gewijsde miskent van het arrest van de Raad nr. A/2013/0731 van 10 december 2013, dat er niet wordt geantwoord op de argumentatie van de verzoekende partijen, dat de verwerende partij zelf geen onderzoek heeft verricht naar de ontvankelijkheid van het administratief beroep doch louter het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overneemt, dat de beroepsindiener niet beschikt over het rechtens vereiste belang en dat hij zijn belang niet concreet aantoonst in het administratief beroepsschrift en dat de verwerende partij aan de beroepsindiener ten onrechte heeft toegelaten om bijkomende argumentatie en stukken in te dienen na het administratief beroepsschrift.

2.

De argumentatie dat het voormeld vernietigingsarrest van de Raad de verwerende partij geen andere keuze liet dan het administratief beroep onontvankelijk te verklaren, steunt op een verkeerde lezing van het arrest. Het arrest steunt enkel op een gebrek aan een zorgvuldig onderzoek van de betwisting van het belang van de beroepsindiener die werd aangevoerd in de loop van de administratieve beroepsprocedure. Het arrest belet niet dat de verwerende partij, na een zorgvuldig onderzoek van het belang van de beroepsindiener, tot de conclusie kan komen dat het administratief beroep ontvankelijk is.

3.

In het administratief beroepsschrift wordt onder de titel "belang" uiteengezet:

" ...

Verzoekende partij heeft alleszins belang bij het indienen van een verzoekschrift tot beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 16 mei 2012.

Gezien verzoeker uitbater is van een schrijnwerkersbedrijf dat hinder zou kunnen ondervinden in hoofde van de eventuele bewoners van het perceel, waarop de verkavelingsaanvraag betrekking heeft.

Het perceel van verzoekende partij is aangrenzend aan het perceel waarop de verkaveling betrekking heeft.

Het goedkeuren van de verkaveling kan belangrijke consequenties of beperkingen met zich meebrengen voor de bestaande milieuvergunning en de vergunbaarheid van de toekomstige milieuvergunningen met eventuele onnodige klachten van omwonenden tot gevolg.

Verzoekende partij heeft ook eerder een bezwaarschrift ingediend bij aangetekend schrijven gericht aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lanaken dd. 02.03.2012, waarbij eveneens het belang werd aangeduid.

..."

De beroepsindiener zet verder uiteen dat hij sinds de jaren 1960 uitbater is van een bestaande schrijnwerkerij en een houtverwerkend bedrijf dat grenst aan het betrokken bouwperceel, dat het terrein van de verkaveling grotendeels gelegen is in een ambachtelijke zone en dat hij hinder kan ondervinden van eventuele bewoners van het perceel als uitbater van een schrijnwerkersbedrijf.

Uit het voorgaande blijkt dat het administratief beroepsschrift een uiteenzetting bevat van het belang van de beroepsindiener, die zijn belang voornamelijk ziet in de kwalijke gevolgen van een mogelijke verkaveling in (grotendeels) ambachtelijke zone voor de uitbating van het bestaande bedrijf op het aanpalend terrein, waarbij hij zich voorstelt als "uitbater".

4.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing onder meer:

"Overwegende dat Marcel Loyens in het beroepsschrift, door te verwijzen naar een manifest onregelmatige verkavelingsvergunning en de mogelijke gevolgen hiervan voor de milieuvergunning en dus ook het voortbestaan van het naastgelegen bedrijf, waarvan hij medevennoot is en waaraan hij gebouwen verhuurt, melding gemaakt heeft van op zijn minst onrechtstreekse hinder of nadelen; dat het belang van beroeper in het initieel beroepsschrift aldus aannemelijk is gemaakt en dat, naar aanleiding van de betwisting hieromtrent, bijkomende inlichtingen ter verduidelijking werden overgemaakt;"

Uit deze overweging blijkt dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het administratief beroep heeft beoordeeld op grond van de uiteenzettingen in het beroepsschrift. Zij komt tot de conclusie dat de beroepsindiener zijn belang aannemelijk maakt in het initieel beroepsschrift en dat naar aanleiding van de betwisting daaromtrent de beroepsindiener bijkomende inlichtingen heeft bezorgd.

In tegenstelling tot de vorige beslissing blijkt dat de verwerende partij thans wel aandacht heeft besteed aan de betwisting aangevoerd door de aanvrager tijdens de administratieve beroepsprocedure.

5.

Nog daargelaten de vraag of de artikelen 4.7.21 VCRO tot en met artikel 4.7.25 VCRO wel een voldoende decretale grondslag bieden voor de onontvankelijkheidssanctie van artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (hierna: Beroepenbesluit), moet vastgesteld worden dat de argumentatie van de verzoekende partijen dat de bovenvermelde artikelen werden geschonden juridische en feitelijke grondslag mist.

Uit het Beroepenbesluit kan vooreerst niet worden afgeleid dat het een beroepsindiener niet zou toegelaten zijn om bij betwisting zijn belang bijkomend toe te lichten. Daarnaast blijkt uit de hiervoor aangehaalde passus van de bestreden beslissing dat de verwerende partij haar beoordeling over de ontvankelijkheid van het administratief beroep onder meer steunt op de vaststelling dat de beroepsindiener als medevennoot van het naastgelegen bedrijf "op zijn minst" melding maakt van onrechtstreekse hinder en nadelen, met name door verwijzing naar een manifeste onregelmatige vergunning en de gevolgen hiervan voor de milieuvergunning en derhalve voor het voortbestaan van het bedrijf. Met andere woorden: in de mate dat de verwerende partij haar beslissing steunt op de aangebrachte hinder en nadelen van de beroepsindiener als medevennoot, steunt zij op de omschrijving van het belang en de hoedanigheid van de beroepsindiener zoals aangegeven in het administratief beroepsschrift. Het gegeven dat er in de uiteenzetting in dit beroepsschrift sprake is van "uitbater" en niet van "medevennoot", doet geen afbreuk aan de vorige vaststelling.

De vaststelling dat de beroepsindiener als uitbater van een bedrijf op een aanpalend perceel hinder en nadelen kan ondervinden en de conclusie dat deze uiteenzetting in het administratief beroepsschrift aannemelijk wordt bevonden, volstaat als motief om het administratief ontvankelijk te bevinden.

6.

Niets belet een deputatie om zich aan te sluiten bij de overwegingen en beoordeling in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Dit gegeven op zich kan geen bewijs uitmaken dat een deputatie geen aandacht heeft besteed aan de repliek van de partijen op dit verslag. Een deputatie is als vergunningverlenend bestuursorgaan een orgaan van actief bestuur, dat weliswaar moet voldoen aan de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doch niet elk beroeps- of tegenargument uitdrukkelijk moet beantwoorden in een vergunningsbesluit.

Het komt aan de verzoekende partijen toe om de onwettigheid aan te tonen van de bestreden beslissing. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de motivering in het bestreden beslissing niet kan volgehouden worden of niet afdoende is, in acht genomen haar beroepsargumentatie. De verzoekende partijen tonen evenmin aan dat een bepaald beroepsargument had moeten leiden tot een andersluidende beslissing.

7.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partijen geen schending aantonen van de aangevoerde bepalingen of beginselen.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Marcel LOYENS is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 september 2016 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ